

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องชำระล้างทั้งโลกให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ ด้วยการเอาชนะมายาด้วยพลังโยคะ ลูกสามารถเป็นผู้เอาชนะโลกได้
- คำถาม:** บทบาทของพ่อคืออะไร? ลูกๆ ตระหนักรู้ถึงบทบาทนั้นบนพื้นฐานใด?
- คำตอบ:** บทบาทของพ่อคือการขจัดความทุกข์ของคนและประทานความสุขให้กับพวกเขา การปลดปล่อยทุกคนจากโซ่ตรวนของราวัน กลางคืนของความเลื่อมใสศรัทธาได้จบสิ้นลงเมื่อพ่อมา พ่อให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูก และคำแนะนำของทรัพย์สมบัติของท่านด้วยเช่นกัน ด้วยการรู้จักพ่อผู้เดียว ลูกก็จะรู้ทุกสิ่ง
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจความหมายของคำว่า “โอม ซานติ” แล้ว พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณ และลูกมีบทบาทหลักในละครโลกนี้ ใครมีบทบาทนี้? ดวงวิญญาณได้นำร่างกายมาใช้และแสดงบทบาทของเขา ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลายาวนานมาก เวลานี้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เวลานี้พ่อของเราได้มาแล้วตามแผนของละคร พ่อมาในเวลากลางคืน ไม่มีการบันทึกวันที่หรือเวลาว่าท่านมาเมื่อใด มีวันที่และเวลาสำหรับผู้ที่เกิดทางร่าง พ่อ นั่นคือพ่อเหนือโลก ท่านไม่ได้เกิดมาทางร่างกาย พวกเขาให้วันที่และเวลาสำหรับการเกิดของกฤษณะ สำหรับการเกิดของผู้นั้น (ชีวา) มีคำกล่าวที่ว่าท่านนั้นถือกำเนิดด้วยความที่สูงส่ง พ่อเข้ามาในผู้นี้และบอกพวกเขาว่านี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ภายในละครนี้ครึ่งวงจรถูกเป็นกลางคืน พ่อมาเมื่อเป็นเวลากลางคืน เมื่อมีความมืดมิดที่สุด ไม่มีวันที่หรือเวลาสำหรับสิ่งนั้น ในปัจจุบันความเลื่อมใสศรัทธานั้นตาโมประธานด้วยเช่นกัน เป็นเวลาครึ่งวงจรถูกเป็นกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อเองนั้นพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ มีการกล่าวไว้ในกิตะว่า, “พระเจ้าพูด” อยากรู้ก็ตามมนุษย์ไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ กฤษณะก็เป็นมนุษย์เช่นกัน แต่มีคุณธรรมที่สูงส่ง นี่คือโลกของมนุษย์ ไม่ใช่โลกของเทพ มีการร้องเพลงว่า: “ขอคารวะต่อเทพบราห์มา” ท่านคือผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกๆ รู้ว่าไม่มีเนื้อหนังหรือกระดูกที่นั่น มีเงาของแสงสีขาวที่ละเอียดอ่อน เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่มีทั้งร่างที่ละเอียดอ่อนและร่างที่เป็นกระดูก ไม่มีมนุษย์คนใดที่รู้สิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและบอกลูกทั้งหมดนี้ เป็นเพียงบราห์มินเท่านั้นและไม่มีใครอื่นที่รับฟังสิ่งนี้ สกูลบราห์มินคงอยู่ในบารัตเท่านั้น และสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดได้ก่อตั้งศาสนาบราห์มินด้วยพระชาบิดาบราห์มาเท่านั้น ท่านไม่ควรถูกเรียกว่าผู้สร้าง ไม่ใช่ที่ว่าท่านจะสร้างสิ่งสร้างใหม่ขึ้น ท่านเพียงแค่มาชุบชีวิตใหม่ ลูกๆ ร้องเรียกหาท่าน: “โ้อ บาบ่า ได้โปรดมาสู่โลกที่ไม่มีบริสุทธิ์นี้และทำให้พวกเราบริสุทธิ์ด้วยเถิด!” เวลานี้ท่านกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์ และแล้วลูกก็จะชำระโลกนี้ให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ ด้วยการเอาชนะมายาลูกกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พลังโยคะเรียกว่าพลังของวิทยาศาสตร์ด้วยเช่นกัน ฤๅษีและมุนี ฯลฯ ก็ต้องการความสงบ แต่พวกเขาไม่มีความหมายของความสงบ ที่ลูกต้องเล่นบทบาทอย่างแน่นอน ดินแดนแห่งความเงียบสงบคือบ้านที่แสนหวานแห่งความเงียบสงบของลูก เวลานี้ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าบ้านของลูกคือดินแดนแห่งความสงบ เรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา พวกเขาเรียกหาพ่อด้วยเช่นกัน: “โ้อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้ขจัดความทุกข์, ผู้ประทานความสุข, ได้โปรดมาและปลดปล่อยพวกเราจากโซ่ตรวนเหล่านี้ของราวันด้วยเถิด!” ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืนและความรู้คือกลางวัน เมื่อกกลางคืนของความเลื่อมใสศรัทธามาถึงจุดสิ้นสุดก็มีชัยชนะสำหรับความรู้ นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าในตอนเริ่มต้นลูกอยู่ในสวรรค์ ที่ลูกค่อยๆ ลงมา และแล้วก็มาถึงนรก ไม่มีใครรู้ว่ายุคเหล็กจะจบสิ้นลงเมื่อใดหรือยุคทองจะเริ่มขึ้นเมื่อใด ด้วยการรู้จักพ่อลูกก็มาเพื่อที่จะรู้ทุกสิ่งจากท่าน ผู้คนล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากในการแสวงหาพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาไม่รู้จักพ่อ เมื่อท่านมาและให้คำแนะนำของตัวท่านเองและให้คำแนะนำของทรัพย์สมบัติของท่านเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถรู้จักท่านได้ มรดกได้รับมาจากพ่อ, ไม่ใช่จากแม่ ผู้นี้เรียกว่าเป็นมามาผู้เป็นแม่เช่นกัน แต่ลูกไม่ได้รับมรดกจากท่าน ลูกต้องไม่จดจำท่าน บราห์มา วิษณุและชังการ์เป็นลูกๆ ของชีวาเช่นกัน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้างทั้งโลกที่ไม่มีขีดจำกัด คนอื่นๆ ทั้งหมดคือสิ่งสร้างของท่าน พวกเขาเป็นผู้สร้างที่มีขีดจำกัด เวลานี้พ่อบอกลูกๆ ว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มนุษย์ไม่รู้จักพ่อของพวกเขา, และดังนั้นพวกเขาจะจดจำใคร? ดังนั้นพ่อพูดว่า: พวกเขากลายเป็นลูกกำพร้าอย่างแท้จริง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ทั้งในความเลื่อมใสศรัทธาและในความรู้การกระทำที่สูงส่งที่สุดคือการให้ทาน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนให้ทานในนามของพระเจ้า เพื่ออะไร? แน่ใจว่าพวกเขามีความ

ปรารถนาบางอย่าง พวกเขาเข้าใจว่าไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่พวกเขากระทำ พวกเขาจะได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไป ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาทำในชาติเกิดปัจจุบันของเขา พวกเขาก็จะได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของเขา พวกเขาจะไม่ได้รับสิ่งนั้นชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาได้รับผลเพียงชาติเดียวเท่านั้น การกระทำที่ดีที่สุดคือการให้ทาน ผู้ให้ทานนั้นก็เรียกว่าดวงวิญญาณบุญ บารัตได้รับการกล่าวขานว่าเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาจะไม่ให้ทานมากมายในแผ่นดินอื่นๆเช่นที่พวกเขาทำในบารัต พ่อมาและให้ทานแก่ลูกๆ แล้วลูกๆ ก็ให้ทานแก่พ่อ มีคำกล่าวว่า “บาบา เมื่อท่านมาเราจะให้ทุกอย่างแก่ท่าน - ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติ เราไม่มีใครนอกจากท่าน” พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อก็มีแต่ลูกๆ เท่านั้นเช่นกัน ลูกเรียกพ่อว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ นั่นคือผู้เดียวที่สร้างสวรรค์ พ่อมาและให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก ลูกๆ ให้ทุกอย่างแก่พ่อด้วยการพูดว่า: บาบา ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยพูดด้วยเช่นกันว่า: บาบา ท่านได้ให้ทั้งหมดนี้แก่เรา และแล้วเมื่อสิ่งนั้นได้ใช้ไปจนหมดลูกก็กลับมาไม่มีความสุข นั่นคือความสุขชั่วคราวของความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายว่า: ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยให้ทานและทำบุญทางอ้อม ลูกได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างต่อเนื่อง ขณะนี้ในเวลาปัจจุบันนี้ พ่ออธิบายแก่ลูกถึงภัยสำคัญของการกระทำ การกระทำที่เป็นบาปและการกระทำที่เป็นกลาง ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ลูกกระทำในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกจะได้รับความสุขชั่วคราวของสิ่งนั้นผ่านพ่อ ไม่มีใครอื่นในโลกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและบอกลูกถึงจุดที่ลึกลับของปรัชญาแห่งกรรม ไม่มีใครทำกรรมที่ไม่ดีในยุคทอง มีความสุขและมีแต่ความสุขเท่านั้นที่นั่น ผู้คนจดจำสวรรค์ว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ทุกคนกำลังนั่งอยู่ในนรก แม้กระนั้นพวกเขาก็พูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ไปสวรรค์ ดวงวิญญาณชอบสวรรค์อย่างมาก! เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: ผู้หนึ่งผู้นี้ไปสู่สวรรค์ อย่างไรก็ตามเนื่องจากเวลานี้ดวงวิญญาณตาโมประธาน พวกเขาจึงไม่รู้ว่าสวรรค์เป็นเช่นไรหรือนรกเป็นอย่างไร พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกทั้งหมดกลับมาตาโมประธานอย่างมาก! ลูกไม่รู้จักละคร ลูกเข้าใจว่าวงจรโลกหมุนไปและดังนั้นวงจรต้องหมุนไปเหมือนเดิมทุกประการอย่างแน่นอน ผู้คนพูดเช่นนี้เพียงเพื่อที่จะพูดเท่านั้น เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน มีค่ายก้องสำหรับยุคบรรจบพบกันเดียวกันเท่านั้น อาณาจักรของเหล่าเทพคงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจร แล้วอาณาจักรนั้นหายไปไหน? ใครเอาชนะสิ่งนี้? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ราวันได้เอาชนะสิ่งนี้แล้วพวกเขาก็ได้แสดงให้เห็นสงครามระหว่างเทพและปีศาจ เวลานี้พ่ออธิบาย: ลูกพายแพ็กิเลสทั้งห้าของราวัน แล้วลูกก็ได้รับชัยชนะเหนือราวันด้วยเช่นกัน ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วลูกก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกพายแพ็ราวันใช่ไหม? เป็นเพราะราวันคือศัตรูของลูกที่ลูกเผาหุ่นจำลองของเขาดตลอดเวลา อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลานี้พ่ออธิบาย: ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์เพราะราวัน ก็เลสเหล่านี้เรียกว่ามายา ผู้ที่เอาชนะมายาจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ราวันคือศัตรูที่เก่าแก่ที่สุดของลูก เวลานี้ลูกได้รับชัยชนะเหนือกิเลสทั้งห้าเหล่านี้ด้วยการทำตามศรัทธา พ่อมาเพื่อทำให้ลูกมีชัยชนะ นี่คือเกม ผู้ที่พายแพ้มายาก็สูญเสียทุกสิ่ง และผู้ที่เอาชนะมายาก็เอาชนะทุกสิ่ง เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกสามารถที่จะได้รับชัยชนะ เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ ราวันเช่นกันก็เป็นผู้ทรงอำนาจที่ไม่ยิ่งหย่อนเลย แต่เนื่องจากเขาเป็นเหตุแห่งความทุกข์ เขาจึงไม่ได้รับการยกย่อง ราวันมีพลังมาก เขาช่วงชิงอาณาจักรของลูกไป เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกได้สูญเสียอาณาจักรไปอย่างไรและลูกเอาชนะเพื่อให้ได้อาณาจักรนั้นกลับคืนมาอย่างไร ดวงวิญญาณต้องการความสงบด้วยเช่นกัน: ฉันต้องการกลับไปยังบ้านของฉัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า แต่เนื่องจากสติปัญญาของพวกเขาเป็นเหมือนหิน พวกเขาจึงไม่เข้าใจว่าพระเจ้าคือพ่อและผู้ที่เราต้องได้รับมรดกจากท่านอย่างแน่นอน ลูกได้รับมรดกนั้นอย่างแน่นอน แต่ลูกไม่รู้ว่าจะลูกได้รับสิ่งนั้นเมื่อไหร่หรือลูกนั้นได้สูญเสียไปอย่างไร พ่อพูดว่า: พ่อหนึ่งในห้องนี้ของบราห์มาและอธิบายแก่ลูก พ่อก็ต้องการอวัยวะทางร่างเช่นกัน พ่อไม่ได้มีอวัยวะทางร่างของตัวเอง มีอวัยวะประสาทสัมผัสในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วย ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่วเหมือนอยู่ในหนังเงียบ มีภาพยนตร์เงียบและภาพยนตร์ที่มีเสียงเกิดขึ้น และดังนั้นพ่อเห็นว่าเป็นสิ่งที่ยากที่จะอธิบาย พวกเขามีพลังทางวัตถุในขณะที่ลูกมีพลังโยคะ หากพี่น้องทั้งสอง(รัสเซียและอเมริกา)จะมารวมกัน พวกเขาก็จะสามารถปกครองทั้งโลกได้ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันพวกเขาถูกแบ่งแยกออกจากกัน ลูกๆควรมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของความเงียบสงบ ลูกเอาชนะโลกด้วยความเงียบสงบและบนพื้นฐานของ “มานมานะบาพ” พวกเขามีความภาคภูมิใจของวิทยาศาสตร์(science) ในขณะที่ลูกมีความภาคภูมิใจของความเงียบสงบ (silence) ซึ่งลูกพิจารณาว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เป็นการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกกลับมาสะโตประธาน บาบาได้แสดงวิธีที่ง่ายดายมากแก่ลูก ลูกรู้ว่าชีพบาบามาเพื่อที่จะให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูกๆอีกครั้ง ไม่ว่าลูกจะมีบ่วงพันธะยุคเหล็กใดก็ตาม พ่อพูดว่า: ลืมสิ่งเหล่านั้น! ให้ทานแม้กระทั่งกิเลสทั้งห้าของลูกแก่พ่อ! ลูกเคยพูดว่า “ของฉัน, ของฉัน” มาเป็นเวลานาน “สามีของฉัน สิ่งนี้ของฉัน สิ่งนั้นของฉัน” ลืมทั้งหมดนั้น ในขณะที่เห็นทุกอย่างอย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งใด บาบาอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูกๆเท่านั้น ผู้ที่ไม่รู้จักพ่อไม่สามารถเข้าใจภาษานี้ได้ พ่อมาและเปลี่ยนมนุษยธรรมตาให้กลายเป็นเทพ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง มีมนุษยธรรมตาในยุคเหล็ก แม้แต่ในเวลานี้ก็ยังคงมีสิ่งซึ่งบอกของเหล่าเทพ มีภาพลักษณ์หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ลูกเรียกพ่อว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” พ่อ

ไม่ได้กลับมาตกต่ำ ลูกพูดว่า: เราเคยบริสุทธิ์แล้วเราก็กกลับมาตกต่ำและไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ท่านต้องมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เพื่อที่เราจะสามารถกลับบ้านของเราได้ นี่คือการรู้ทางจิต เหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย นี่คือการรู้ใหม่ เวลานี้พ่อสอนความรู้นี้แก่ลูกและบอกลูกถึงความลับของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้นี่คือโลกเก่า ช้จัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกออกจากทุกคนรวมทั้งเพื่อนฝูงญาติมิตรและแม้แต่ร่างกายของลูกเอง เวลานี้ลูกๆ ได้ให้ทุกสิ่งแก่พ่อ จากนั้นพ่อก็จะให้อ่านาใจในการปกครองสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิดแก่ลูก การให้และการรับเกิดขึ้นใหม่? พ่อให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ผู้คนพูดถึง 21 ชาติเกิด 21 ชั่วโมงคน นั้นหมายความว่าลูกมีชีวิตที่สมบูรณ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ที่นั่นลูกไม่ได้ออกจากร่างของลูกในวัยกลางคน ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควร ลูกกลายเป็นนอมตะและกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นนอมตะ ความตายไม่เคยไปหาลูกที่นั่น เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะตาย พ่อพูดว่า: ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูกเองและมีความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกกับพ่อผู้เดียว เวลานี้ลูกต้องเข้าไปสู่ความสัมพันธ์ของความสุข ลูกจะเฝ้าแต่ลิ้มปวงพันระแห่งความทุกข์ ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และพร้อมกันนั้นสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน กลายเป็นเหมือนกับเทพเหล่านี้ นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรนั้นได้อย่างไร? แล้วพวกเขาไปที่ไหน? ไม่มีใครรู้อะไร เวลานี้ลูกๆ ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเหล่านี้ อย่านำได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ดังนั้นลูกต้องชี้หนทางแห่งความสุขนี้ให้กับทุกคน นั่นคือลูกต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด เวลานี้พ่อให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้แก่ลูก เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อเล่นบทบาทของท่านอย่างไร ทุกสิ่งที่พ่อสอนลูกในเวลานี้จะหายไปภายหลัง เหล่าเทพไม่ได้มีความรู้นี้ เพียงลูกๆ บราห์มิน ลูกๆ ที่เกิดจากปากของบราห์มาเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ไม่มีใครอื่นสามารถรู้สิ่งนี้ หากลักษณะและนารายณ์เคยมีความรู้นี้ นั่นก็จะหมายความว่าความรู้ยังคงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ที่นั่นไม่มีเวลาจำเป็นสำหรับความรู้ เพราะทุกคนที่นั่นอยู่ในสภาพของการหลุดพ้น เวลานี้ลูกให้ท่านทุกสิ่งแก่พ่อ แล้วพ่อก็ให้ทุกสิ่งกับเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีใครอื่นสามารถให้ท่านเช่นนั้นได้ ลูกรู้ว่าลูกต้องให้ทุกสิ่ง บาบ่าทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ท่านเป็นทุกสิ่งสำหรับเรา ท่านคือแม่และพ่อ ท่านเล่นบทบาทของท่าน ท่านนำพวกเราลูกๆ มาเลี้ยงดู แล้วท่านเองก็สอนพวกเรา แล้วท่านเองก็กลายเป็นกูรูและพาพวกเรากลับบ้าน ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ แล้วพ่อก็พาลูกกลับบ้านไปกับพ่อ โฟบชายัญที่สร้างขึ้นนี่คือโฟบชายัญของความรู้ของชีวา ลูกสังเวียร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกในไฟนี้ ลูกอุทิศทุกสิ่งในความสุข เพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่ยังคงอยู่ บาบ่าเวลานี้เราจะทำตามศรัทธาของท่านเท่านั้น พ่อพูดว่า: ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อใครบางคนอายุถึง 60 ปี เขาก็เตรียมการที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ อย่างไรก็ตามเขาไม่ได้เตรียมการที่จะกลับบ้าน เวลานี้ลูกได้รับมंत्रาจากสัตว์กูรู: มานมานะบา! พระเจ้าพูด: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดเปลื้อง บอกทุกคน: เวลานี้คือยุคของการปลดเกษียณสำหรับลูกๆ ทั้งหมด จดจำชีพบบาบ่า! เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ดวงวิญญาณสะอาดประฐานด้วยการขจัดบ่วงกรรมในยุคเหล็กทั้งหมดของลูกออกไปจากสติปัญญาของลูกและให้ท่านกิเลสทั้งห้า รักษาความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของความเงียบสงบ
2. ใช้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกในหนทางที่มีค่าด้วยการสังเวียร่างกายเหล่านั้นด้วยความสุขในโฟบชายัญของรูตราให้ทุกสิ่งแก่พ่อในเวลาและประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกจากพ่อเป็นเวลา 21 ชาติเกิด

พร: ขอให้ลูกขอให้ลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอและจบสิ้นความปั่นป่วนด้วยสำนึกถึงการเป็นเครื่องมือ
เมื่อลูกมีสำนึกว่าเป็นเครื่องมือลูกก็จะจบสิ้น “ฉัน” และ “ของฉัน” มากมายหลายประเภทได้อย่างง่ายดาย
สำนึกนี้ปลดปล่อยลูกจากความปั่นป่วนทุกประเภทและให้ประสบการณ์ของสภาพที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนแก่ลูก ลูกไม่ต้องทำงานหนักเพื่องานรับใช้ เพราะสติปัญญาของผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือมักตระหนกอยู่

เสมอว่าสิ่งที่พวกเขาทำคนอื่น ๆ ที่เห็นพวกเขาจะทำแบบเดียวกัน การเป็นเครื่องมือในงานรับใช้หมายถึง
ก้าวขึ้นมาบนเวที สายตาของทุกคนจะถูกดึงไปที่เวทีโดยอัตโนมัติ สำนึกเรื่องนี้กลายเป็นวิธีสำหรับความ
ปลอดภัยของลูก

คติพจน์: เป็นอิสระจากทุกสถานการณ์และลูกจะสัมผัสกับการคำจุนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ

***** โอม ชานติ *****